GAŠPER CAPUDER
JANJA KOSI
NINA KOŽELJ
NIK ERIK NEUBAUER
TEJKA PEZDIRC
VALERIE WOLF GANG

Občina Slovenske Konjice letos že tretjič gosti Likovno kolonijo na Trebniku. V veselje nam je, da bo tudi letos z nami šest slovenskih umetnikov, ki zastopajo različne ustvarjalne pristope.

V občini se zavedamo pomena umetnosti, ki bogati naš kulturni prostor. Lani smo prvič za razstavni prostor uporabili cerkev sv. Janeza Krstnika v Žički kartuziji, s čimer smo izzvali klasične smernice in tradicionalne poglede na razstavljanje umetniških del.

Veselimo se letošnje kolonije in si želimo, da dogodek postane nepogrešljiv del našega kulturnega dogajanja.

Župan
Darko Ratajc

Foto: Studio Fakin

LIKOVNA KOLONIJA NA TREBNIKU

2024

Likovna kolonija na Trebniku v Slovenskih Konjicah ponuja povabljenim umetnicam in umetnikom priložnost, da se za nekaj dni odmaknejo od vsakdanjih obveznosti in ustvarjajo v mirnem okolju dvorca Trebnik. Ustvarjanje v skupnem prostoru udeležencem kolonije omogoča, da čas in izkušnje delijo drug z drugim, kar spodbuja nova poznanstva in sveže ideje. Navdih lahko poiščejo tudi v širši okolici Slovenskih Konjic in v spoznavanju lokalnih prebivalcev. Ključna ideja kolonije je prav povezovanje – med umetniki, domačini in samim prostorom. Konjičani imajo priložnost, da sodobno umetnost spoznajo v domačem kraju, vzpostavijo stik z umetniki in dobijo vpogled v njihove ustvarjalne procese, ideje in tehnike. Čeprav je sodobna umetnost marsikomu morda tuja in nenavadna, lahko prav osebni stik in pogovor omogočita, da postane bolj razumljiva in dostopnejša. Dela, ustvarjena med letošnjo kolonijo, bodo razstavljena na zaključni razstavi v cerkvi svetega Janeza Krstnika v Žički kartuziji. Kljub temu da ima vsak od letošnjih sodelujočih umetnikov individualen pristop in način dela, se boda vsa umetniška dela navdihovala bodisi v okolju Slovenskih Konjic bodisi Žičke kartuzije.

Gašper Capuder je v prvi vrsti slikar, ki se v svojem delu osredotoča na raziskovanje različnih vrst prostorov – tako fizičnih kot socialnih. Zanima ga, kako posameznika zaznamuje domač prostor oziroma kako na njegovo počutje vpliva delovno okolje. Pri tem spoznava, da so fizični prostori pogosto tudi metafore za socialne prostore, ki sooblikujejo posameznikovo vlogo v družbi in njegovo identiteto. V njegovih slikarskih delih so detajli, kot so igrače in nenavadni predmeti, na primer dron, še posebej pomembni, saj Capuder raziskuje vlogo igre pri

oblikovanju osebnosti posameznika. V zadnjih letih slike dopolnjuje z videi in postavitvami vsakdanjih predmetov, kot so stojalo za perilo, podloga za jogo in igrače, s katerimi nadgrajuje raziskovanje vplivov družbenih dejavnikov na razvoj socialnih struktur.

Tudi slikarka **Janja Kosi** pri svojem delu raziskuje prostore in urbane krajine. S pomočjo opazovanja, prehajanja med prostori, sprehajanja po določenih mestih ali preprosto spominjanju nanje raziskuje, kako industrijski, bivalni, javni ali zasebni prostori vplivajo na bivalno kulturo in na naše življenje ter na kakšen način jo zaznamujejo s svojimi lastnostmi. Zanima jo, kdaj prostori postanejo domači oziroma do kolikšne mere nam ostajajo tuji. Njeno delo temelji na risbi, slikarstvu in ustvarjanju maket, pri katerih pogosto vključuje svetlobne učinke. Skozi proces transformacije izvorni prostori izgubijo neposredno podobnost z izhodiščnim motivom in postanejo domišljijski. Dela Janje Kosi posledično pri gledalcih vzbudijo spomine na kraje iz preteklosti ali domišljije, hkrati pa vzbujajo občutek, da bi lahko nekje resnično obstajali.

Nina Koželj se ukvarja s kiparstvom, grafiko in prostorskimi postavitvami, pri čemer v svoja dela vključuje sodobno tehnologijo, ki ji pomaga pri izražanju vsebine, ter dodaja elemente igrivosti in humorja. Njene postavitve so pogosto interaktivne, kar pomeni, da lahko gledalci s svojim gibanjem po prostoru aktivirajo skrite mehanizme. Senzorji gibanja lahko na primer ob prisotnosti obiskovalca sprožijo dovajanje zraka v na prvi pogled plastično gmoto, ki se nato napihne in razkrije figuralno obliko. Nekatera dela snemajo obiskovalce, medtem

ko jih drugi gledalci lahko opazujejo na zaslonu. V delu *60 sekund* se plastične rastline in preparirane žuželke na posebnem podstavku vrtijo v ritmu tiktakanja urnega mehanizma. Ta podstavek je pravzaprav skrita ura brez kazalcev in številčnice, ki omogoča mehanično gibanje in preizprašuje naše pojmovanje gibanja v prostoru in času. Skrita ura brez kazalcev in številčnice ne le omogoča mehanično gibanje, ampak tudi spodbuja naš razmislek o dojemanju gibanja v prostoru in času.

Razmerje med gledalcem, umetniškim delom in prostorom zanima tudi kiparko **Tejko Pezdirc**. Njena dela izhajajo iz fascinacije nad tradicionalnim kiparskim materialom – marmorjem, ki ga premišljeno umešča v razstavne prostore. Tejka Pezdirc pogosto združuje marmor z različnimi materiali, kot so les, epoksi smola, blago, guma in drugi umetni materiali, kar omogoča dodatno raziskovanje odnosov. Njena dela oblikovno in vsebinsko izhajajo iz telesnosti; skulpture delujejo kot organizmi ali nerazpoznavni deli abstraktnih teles. Telesnost je prisotna tudi v performativnih vidikih njenega ustvarjanja, ki jih umetnica predstavlja s pomočjo video posnetkov svojih performansov. Ti posnetki dodajajo meditativno dimenzijo njenim postavitvam. V najnovejših delih umetnica eksperimentira z barvanjem marmorja, pri čemer raziskuje, kako pigment lahko integrira v kamen. Posebno zanimiv učinek je, kako se pigment premika in spreminja pod različnimi pogoji, kar dodatno obogati vizualno in konceptualno plast njenega dela.

Nik Erik Neubauer s fotografijo poskuša zajeti vzdušje določenega časa in prostora. Zato ni presenetljivo, da ga pritegnejo različni protesti, ki jih je še posebej intenzivno začel dokumentirati v obdobju koronavirusa. Njegove fotografije, objavljene na družbenih omrežjih, predvsem Instagramu, so zaradi prepoznavne estetike hitro pritegnile pozornost in postale priljubljene. Poleg protestnih akcij in shodov Neubauer navdih črpa tudi iz svojih potovanj in daljših rezidenčnih bivanj, kar je razvidno iz vpliva mest, kot sta Bari in New York, kjer je do zdaj zunaj domovine preživel največ časa. Njegovi fotografski dokumenti so prežeti z zanimanjem za atmosfero trenutka, pri čemer so v ospredju ljudje. Prizori imajo pogosto komične elemente, a lahko izražajo tudi jezo ali žalost. Neubauerjevo ustvarjanje je osredotočeno na pripovedovanje zgodb – svojih ali tujih –, saj verjame, da so prav zgodbe tiste, ki naredijo življenje zanimivo.

Valerie Wolf Gang je multimedijska umetnica, filmska režiserka, videastka, transdisciplinarna raziskovalka in mentorica. Njeno delo se osredotoča na vpliv tehnologije, umetne inteligence in robotike na sodobno življenje. Z osebnimi izkušnjami in virtualnimi transformacijami obiskovalcev odpira vprašanja o razmerju med telesom in identiteto ter razkriva vpliv teh tehnologij na posameznika in širšo družbo. V svojih delih raziskuje kompleksnost človeške zavesti in družbenih konfliktov, ki izhajajo iz teh sprememb, pri čemer poseben poudarek namenja odnosu med človekom in tehnologijo. Valerie Wolf Gang se ukvarja tudi z vprašanjem človekove kreativnosti, ki se je v dobi umetne inteligence – sposobne samostojnega ustvarjanja – znašla v novem in izzivalnem kontekstu.

Razstava udeležencev likovne kolonije na Trebniku ponuja vpogled v raznolike umetniške prakse, kjer vsak umetnik s svojim edinstvenim izrazom raziskuje kompleksna vprašanja – od vpliva tehnologije na posameznika in družbo do preizpraševanja prostorskih in telesnih razsežnosti. Umetniki skozi različne medije, kot so kiparstvo, fotografija, video in slikarstvo, subtilno obravnavajo aktualne družbene teme. Zgodovinsko bogato ustvarjalno okolje dvorca Trebnik in razstavni prostor v Žički kartuziji odpirata dialog med preteklostjo in sodobnostjo, kar spodbuja sveže ideje, sodelovanje in prinaša nov vpogled v vlogo umetnosti danes. Zaključna razstava v Žički kartuziji predstavlja preplet tradicije in sodobne umetnosti ter obiskovalcem ponuja priložnost, da skozi umetniška dela odkrijejo nove perspektive in premislijo svoj odnos do prostora, telesa, tehnologije in skupnosti.

Umetniški vodja kolonije
Tina Konec

Foto: Lucija Rosc

Gašper Capuder
Moški objavljajo slike svojih domov ter sprašujejo, kako narediti prostor bolj prijeten in tukaj je 50 najboljših končnih rezultatov / Men Are Posting Pics of Their Homes Asking How to Make the Space Cozier and Here Are 50 of the Best End Results
2023, olje na platnu, 167 × 231 cm
Foto: Arne Brejc, galerija Equrna

Foto: Dejan Habicht, Moderna galerija

Gašper Capuder (1987) se je leta 2008 vpisal na Pedagoško fakulteto, smer likovna pedagogika, kjer je končal dva letnika in se nato leta 2010 vpisal na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje, smer slikarstvo. Leta 2013 je diplomiral pri prof. Marjanu Gumilarju in za diplomsko delo prejel Prešernovo nagrado. Razstavljal je na več skupinskih in samostojnih razstavah doma in v tujini, samostojno večkrat v Galeriji Equrna, skupinsko v Moderni galeriji, Miklovi hiši, galeriji ŠKUC, Kibla portalu idr.

Jana Kosi
Od … do … Paviljon I
2023, lesene palice, papir, žarnica, cca. 40 × 30 × 45 cm
Foto: Urška Boljkovac, arhiv MGLC

Foto: Urška Boljkovac, arhiv MGLC

Janja Kosi (1994) je diplomirala in magistrirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je za magistrsko nalogo prejela nagrado ALUO za izjemne dosežke. Del študija je opravila na izmenjavi v Leipzigu na Hochschule für Grafik und Buchkunst. Njena umetniška praksa obsega vizualno umetnost, slikarstvo in ilustracijo, s poudarkom na prostorskih postavitvah in povezovanju različnih medijev. Kosi pogosto raziskuje teme (ne)kraja, domačnosti ter odnosa med človekom in arhitekturo. Predstavila se je na več samostojnih in skupinskih razstavah, med drugim v Švicariji (2023), KIBLA-artKIT (2022) in na ECOart festivalu (2022).

Nina Koželj
60 sekund
2024, aluminij, lak, urni mehanizem, najdene mrtve žuželke, 12 × 12 × 20 cm
Foto: arhiv avtorice

Foto: osebni arhiv

Nina Koželj (1985) je študirala likovno pedagogiko na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, kjer je leta 2016 diplomirala. Med študijem je asistirala pri keramiki in grafiki. Ima bogato razstavno prakso doma in v tujini, vključno z razstavami Stanje nedolžnosti (2022) in Ostani tako dolgo, kot želiš (2020). Sodelovala je tudi na skupinskih razstavah in festivalih, kot so Speculum Artium (2023), Svetlobna gverila (2023) in U3 (2016). Leta 2010 je prejela štipendijo Vordemberge-Gildewart, leta 2021 nagrado za mladega avtorja na bienalu Etike(te) in leta 2023 nagrado Majski salon - Gea.

Nik Erik Neubauer
Sanje / The Dream, Brooklyn, New York City
2024, 150 × 100 cm, digitalni tisk na arhivski papir, 1/1 + 1 AP

Foto: Uroš Abram

Nik Erik Neubauer (1994) je diplomiral iz fotografije na VIST-u (2017) in magistriral na ALUO (2021). Je fotograf časopisa Dnevnik in avtor fotoknjige *Ko greš na jug, vedno jokaš dvakrat*. Njegovo delo je prejelo več nagrad in priznanj v tujini, med drugim je bil izbran med najperspektivnejše evropske fotografe po izboru GUP Magazine, prejel je nagrado Watchdog (2021) in zmagal na Belfast Photo Festivalu (2022). Leta 2023 je bil nominiran za nagrado OHO, njegova knjiga *Kje je After?* pa je bila v ožjem izboru festivala Les Rencontres d'Arles. Razstavljal je v galeriji Fotografija (2022) in Muzeju novejše zgodovine (2023).

Tejka Pezdirc
Opazovalnica
2024, marmor, les, silikon, video, različne dimenzije
Foto: Matjaž Rušt

Foto: Tereza Kozinc

Tejka Pezdirc (1985) je študirala kiparstvo na ALUO, kjer se je med študijem izpopolnjevala tudi na Facultad de Bellas Artes de Altea v Španiji, kar je vplivalo na njen odmik od figuralike in raziskovanje prostorskih instalacij. Leta 2011 je diplomirala z delom *Prostori Spomina*. Njeno delo je bilo predstavljeno na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, med drugim na *Tenzija dialoga* (Stekleni atrij Mestne hiše, 2023), *Ostrina svetlobe* (Veselov vrt ZDSLU, 2022) in *Erozija prehoda* (Hiša kulture Pivka, 2019). Sodelovala je tudi na skupinskih razstavah *Vdih izdih* (Mestna galerija Nova Gorica, 2023) in 3. trienalu mladih umetnikov – *PREMIERA* (Center sodobnih umetnosti Celje, 2015).

Valerie Wolf Gang
Simbioparazitika
2024, interaktivna VR poezija
Foto: zajem zaslona

Foto: Miha Godec

V

Valerie Wolf Gang (1990) je režiserka, videastka, intermedijska umetnica in pedagoginja, ki raziskuje odnos med človekom in tehnologijo. Med drugim je gostovala na umetniških rezidencah v New Yorku, Pekingu in Singapurju, njena dela pa so bila predstavljena na priznanih mednarodnih razstavah, vključno z Weltmuseum Wien in Inštitutom za sodobno umetnost v Singapurju. Je ustanoviteljica UV Arthouse in prejemnica nagrad, kot sta La Strada in Fulbrightova štipendija. Njena raziskovanja se osredotočajo na uporabo umetne inteligence in obogatene resničnosti v družbi ter etične smernice njihove uporabe.

LIKOVNA KOLONIJA NA TREBNIKU

2024

IZDALA IN ZALOŽILA:
Občina Slovenske Konjice,
september 2024

UMETNIŠKI VODJA KOLONIJE:
Tina Konec

UREDILI:
Jerneja Ristič Levart, Zala Brglez,
Center za kulturne prireditve Slovenske Konjice

OBLIKOVANJE:
Mitja Krančan

TISK:
Atelje 64

NAKLADA:
200

Pri pripravi publikacije smo uporabili pisna in slikovna gradiva, ki so nam jih posredovali udeleženci kolonije.

Slovenske Konjice, september 2024

